

NOWE PROFESURY

PROF. DR HAB. INŻ. JAKUB MARCINOWSKI

PODZAS CEREMONII WRĘCZENI AKTU NOMINACJI 18.10.2018 R.
FOT. ARCHIWUM KANCELARII RP

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2018 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Andrzej Duda, nadał dr. hab. inż. Jakubowi Marcinowskiemu tytuł profesora w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo, a uroczyście wręczył akt nadania 18 października 2018 r. Procedura w postępowaniu o tytuł profesora została wszczęta przed Radą Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego w październiku 2017 r. i zakończyła się pomyślnie w kwietniu 2018 r.

Prof. dr hab. inż. Jakub Marcinowski urodził się w 1954 r. w Gorzowie Wlkp. W 1974 r. ukończył Technikum Melioracji Wodnych w Gorzowie i wytypowany przez swoją szkołę jako najlepszy uczeń, został przyjęty bez egzaminów wstępnych na studia na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej. W roku 1979 ukończył studia z wyróżnieniem. Jeszcze w trakcie studiów rozpoczął studia doktoranckie na wydziale, na którym studiował. W roku 1982 uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo* na podstawie rozprawy zatytułowanej *Stateczność powłoki konoidalnej*. Po rocznej pracy w biurze projektów, w 1983 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej. Pracował w Zakładzie Wytrzymałości Materiałów prowadząc zajęcia z zakresu bloku przedmiotów związanych z mechaniką budowli. W latach 1988-1990 pracował na stanowiskach profesorskich w uczelniach Iraku (Mosul University w Mosulu i Saddam University for Engineering and Science w Bagdadzie). W roku 2000 uzyskuje stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie rozprawy habilitacyjnej zatytułowanej *Nieli-*

niowa stateczność powłok sprężystych. W lutym 2002 r. zostaje mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Wrocławskiej. Od października 2002 r. jest pracownikiem Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W latach 2002-2007 kieruje Zakładem Konstrukcji Budowlanych. W październiku 2007 r. zostaje wybrany dyrektorem Instytutu Budownictwa, a w maju 2008 r. - dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Funkcję dziekana sprawował przez dwie pełne kadencje, doprowadzając w tym czasie do powstania kierunku kształcenia architektura i urbanistyka oraz uzyskania przez Wydział uprawnień habilitowania

w dyscyplinie budownictwo. Od października 2018 r. sprawuje funkcję kierownika Katedry Architektury i Urbanistyki na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W trakcie swego 36-letniego zatrudnienia na uczelniach wyższych prowadził następujące wykłady i zajęcia dydaktyczne o innym charakterze (laboratoria, ćwiczenia, projekty): wytrzymałość materiałów, dźwigary powierzchniowe, teoria sprężystości, statyka budowli, dynamika budowli, teoria plastyczności i stany graniczne, metody komputerowe w teorii sprężystości i plastyczności, komputerowe wspomaganie projektowania, metoda elementów skończonych, badanie konstrukcji, konstrukcje metalowe, stateczność konstrukcji, zaawansowane systemy konstrukcyjne. Trudna do oszacowania jest liczba dyplomantów, wychowanków prof. Marcinowskiego obu poziomów kształcenia. Dyplomanci prof. Marcinowskiego byli trzykrotnie wyróżniani w ogólnopolskim konkursie Ministerstwa Budownictwa na najlepsze prace dyplomowe. Zdobylali też laury za najlepsze prace dyplomowe w dorocznych konkursach organizowanych przez Lubuską Izbę Budownictwa.

Prof. Jakub Marcinowski ma w swym dorobku ponad 240 prac naukowych i naukowo-technicznych w tym artykuły naukowe w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Główną specjalnością naukową prof. Marcinowskiego jest stateczność konstrukcji ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk zachodzących w zakresie geometrycznie nieliniowym. Ważnym osiągnięciem prof. Marcinowskiego była opublikowana w 2017 r. obszerna monografia pt. *Stateczność konstrukcji sprężystych. Struktury prętowe, łuki, powłoki*, która była podstawą wszczęcia postępowania o tytuł profesora.

KONFERENCJA W WALENCJI W 2009 R. - W TLE SŁYNNE DZIEŁA SANTIAGO CALATRAY. FOT. ARCHIWUM PRYWATNE

Profesor uczestniczył w 15 konferencjach zagranicznych i 63 konferencjach organizowanych w kraju. Zasiadał w komitetach naukowych i organizacyjnych wielu konferencji. W 2016 r. stanął na czele komitetu organizacyjnego i był wiceprzewodniczącym Komitetu Naukowego XIII International Conference on Metal Structures, ICMS'2016, zorganizowanej w Zielonej Górze. W konferencji uczestniczyli naukowcy z wielu krajów całego świata.

Prof. Marcinowski jest autorem lub współautorem wielu ekspertyz technicznych tak znaczących obiektów budowlanych jak hiperboloidalne chłodnie kominowe, stalowe konstrukcje podwieszane czy stalowe silosy na zboże. Pomyślnie rozwiązał problem rezonansowych drgań stadionu żużlowego w Zielonej Górze. Wykazał ponadto zagrożenie katastrofą budowlaną amfiteatru w Płocku. Ekspertyza ta skutkowałą gruntowną przebudową całego zadaszzenia obiektu, na którym zasiada około 3 tys. widzów. Jest współautorem projektu konstrukcyjnego figury Chrystusa Króla Wszechświata wzniesionej w 2010 r. w Świebodzinie. Wraz z doc. dr. inż. Mikołajem Kłapociem, głównym projektantem, sprawuje stały nadzór techniczny nad tą wyjątkową budowlą.

Prof. Marcinowski był promotorem trzech prac doktorskich, obronionych z wyróżnieniem. Obrona pracy doktorskiej czwartego doktoranta jest przewidziana na początku listopada 2018 r. Prof. Marcinowski był recenzentem w sześciu przewodach doktorskich i uczestniczył w ośmiu postępowaniach habilitacyjnych w roli recenzenta lub członka komisji.

Prof. Marcinowski jest ekspertem Państwowej Komisji Akredytacyjnej kierunku kształcenia *budownictwo*. Wiosną 2008 r. został powołany w skład grupy roboczej TWG 8.4 ECCS (European Convention for Constructional Steelwork) jako jedyny reprezentant Polski. Jest to grupa ekspertów z całej Europy opracowująca wytyczne projektowania powłokowych konstrukcji stalowych. Spotykają się oni na cyklicznych spotkaniach w różnych miastach całej Europy. Jedno z tych spotkań zorganizował prof. Marcinowski w Zielonej Górze w 2009 r.

W roku 2012 prof. Marcinowski został powołany w skład Komitetu Technicznego KT 128 działającego przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym (PKN). KT 128 obejmuje swoim zakresem dziedzinę projektowania i wytwarzania konstrukcji metalowych: stalowych i aluminiowych, z wyłączeniem

obiektów mostowych. KT 128 zajmuje się opiniowaniem i uzgadnianiem stanowiska krajowego do norm EN opracowywanych w Komitetach Technicznych CEN/TC 250, CEN/TC 135, CEN/TC/50 i CEN/TC/297 oraz opracowywaniem ich wersji polskich, a także opracowaniem Załączników Krajowych NA do norm EN - Eurokodów. Od 2012 r. jest członkiem trzech grup roboczych powołanych w CEN (European Committee for Standardization) w ramach komitetu technicznego TC 250 (Structural Eurocodes) i podkomitetu SC 3 (CEN/TC 250/SC 3 Subcommittee 3: Eurocode 3 - Design of steel structures):

1. CEN/TC 250/SC 3/WG 15 Evolution of EN 1993-4-1 - Silos, grupa robocza zajmująca się zmianami w Eurocodzie EN 1993-4-1 - Silosy,
2. CEN/TC 250/SC 3/WG 6 Evolution of EN 1993-1-6 - Shell structures, grupa robocza zajmująca się zmianami w Eurocodzie EN 1993-1-6-Konstrukcje powłokowe,
3. CEN/TC 250/SC 3/WG 16 Evolution of EN 1993-4-2 - Tanks, grupa robocza zajmująca się zmianami w Eurocodzie EN 1993-4-2-Zbiorniki.

Jest jedynym reprezentantem Polski w tych trzech grupach roboczych.

Prof. Marcinowski jest członkiem dwóch sekcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk: sekcji Mechaniki Konstrukcji i Materiałów oraz sekcji Konstrukcji Metalowych, w której jest członkiem poszerzonego prezydium. Jest także wieloletnim członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej i od kilku kadencji pełni funkcję wiceprzewodniczącego Koła Zielonogórskiego tego towarzystwa naukowego.

Prof. Jakub Marcinowski był wielokrotnie nagradzany nagrodami Rektora Politechniki Wrocławskiej oraz Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego za osiągnięcia w pracach

PODZAS EKSPERTYZY, W STALOWYM SILOŚCIE NA ZBOŻE W 2018 R. FOT. ARCHIWUM PRYWATNE

badawczych, za całokształt działalności naukowo-dydaktycznej, za osiągnięcia organizacyjne oraz za osiągnięcia naukowe. Za swoją działalność naukową, edukacyjną i inżynierską został odznaczony: Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Edukacji Narodowej, Honorową, srebrną odznaką PZITB, Honorową, srebrną odznaką: Zasłużony dla Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTiS), Honorową odznaką „ZA ZASŁUGI DLA BUDOWNICTWA”. Został uhonorowany także Pierścieniem Tysiąclecia Diecezji Wrocławskiej przyznany i wręczony przez Jego Eminencję Kardynała Henryka Gulbinowicza w 2010 r. za zasługi w budowie figury Chrystusa Króla Wszechświata w Świebodzinie. To wyróżnienie ceni sobie najbardziej.

Prof. Marcinowski jest żonaty, ma dwoje dzieci. Żona Grażyna jest informatykiem, pracuje na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu

Zielonogórskiego. Syn Mateusz mieszka i pracuje w San Francisco. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Poznaniu i wyspecjalizował się w multimediami i grafice komputerowej. Córka, Dorota, absolwentka malarstwa, architektury wnętrz oraz architektury i urbanistyki Uniwersytetu Zielonogórskiego pracuje w biurze projektów w Zielonej Górze.

Prof. Marcinowski z pasją rozwija swoje główne hobby, którym jest podglądanie awifauny w różnych środowiskach i w różnych miejscach na świecie. Jest współautorem kilku publikacji z tej dziedziny. W kilku książkach pisanych przez ornitologów figuruje w wykazie wolontariuszy zbierających dane obserwacyjne w terenie. Jest projektantem oryginalnej wieży z przeznaczeniem na skrzynki lęgowe dla jerzyków. Wieże takie zostały zrealizowane w Zielonej Górze, Warszawie i Pile.

Marek Dankowski

PROF. DR HAB. JAROSŁAW DZIĘCIELEWSKI

PODZAS CEREMONII WRĘCZENI AKTU NOMINACJI 18.10.2018 R.
FOT. ARCHIWUM KANCELARII RP

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2018 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Andrzej Duda, nadał dr. hab. Jarosławowi Dzieciulewskiemu tytuł profesora sztuk plastycznych. Procedura profesorska przeprowadzona została w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Rzeźby. Uroczystość wręczania aktów nadania tytułu profesora odbyła się 18 października 2018 r. w Pałacu Prezydenckim w Warszawie.

RECENZJA dotycząca wniosku o nadanie Panu doktorowi habilitowanemu JAROSŁAWOWI DZIĘCIELEWSKIEMU tytułu profesora w dziedzinie sztuk plastycznych sporządzona w związku z powołaniem przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułów:

Pan Jarosław Marek Dzieciulewski urodził się 23 marca 1963 r. we Wschowie. Studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu ukończył 31 października 1991 r. na kie-

runku rzeźba w Pracowni Rzeźby kierowanej przez prof. Olgierda Truszyńskiego.

Od następnego roku pracuje w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej, Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Dziś jest to już Uniwersytet Zielonogórski, znany nie tylko z europejskich ambicji, ale też z ewidentnych sukcesów wychowanków Wydziału Artystycznego (paszporty *Polityki*).

Z ankiety *personalnej* wynika, że kwalifikacje I st. w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej rzeźba uzyskał 8 maja 2000 r. decyzją Rady Wydziału Malarstwa, Grafiki i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Przedmiotem oceny była wystawa rzeźb.

Opiekunem artystycznym przewodu był prof. Antoni Zydróń (Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze), a recenzje napisali prof. Izabella Gustowska (ASP w Poznaniu) oraz prof. Edward Sitek (ASP w Gdańsku). Tutaj uwaga dotycząca „rozwoju” polityki awansów. Wspomniana *ankieta personalna* zupełnie wystarczała do wskazania istotnych informacji o kandydacie. Dziś wypiera ją opasła *ankieta osiągnięć etc.* Różnią się one objętością tak, jak pierwotne raporty Państwowej Komisji Akredytacyjnej od ich obecnej formy, dziesięć razy obszerniejszej i podobnie mniej czytelnej.

Przewód habilitacyjny zakończył się 3 kwietnia 2008 r. na Wydziale Rzeźby ASP w Krakowie. Tutaj oceniano kolekcję prac zatytułowaną „Konsekracje VI”. Autorami recenzji byli prof. Andrzej Banachowicz (ASP w Poznaniu), prof. Jan Berdyszak (Uniwersytet Zielonogórski), prof. Sławoj Ostrowski (ASP w Gdańsku) i prof. Antoni Porczak (ASP w Krakowie).

W latach 1992-2001 Pan Jarosław Dzieciulewski był asystentem prof. Izabelli Gustowskiej, kierującej Pracownią